

жината си и ги отвежда на нощувка въ страшната провала на Зла скала. Нито той, нито дружината му не правятъ зло на якорудчане, затова и якорудчане сж го оставили на воля да си царува въ Връви-сакулъ. Но когато има нѣкаква пакостъ да става въ друга земя, повикватъ Стояна да я извърши. Така, нѣкжде на Струма билъ направенъ голѣмъ мостъ. Всички струмски дяволи се събрали да го разрушатъ, и не могли. Тогава се досѣтили за Стояна Връви-сакулски. Тръгнали тѣ съ зурли и тѣпани да го калесатъ. Минали презъ Якоруда въ глуха доба, когато и пѣтлитѣ спали, мнозина ги чули, но никой не ги видѣлъ. Стигнали на Връви-сакулъ, явили се при Стояна, поднесли му плоската съ ракия и го калесали. Стоянъ, то се знае, приелъ поканата, опиталъ отъ ракията и се съгласилъ да отиде. Повелъ той дружината си, всички възседнали задешкомъ на голи коне, като имъ държали опашкитѣ юзди. Съ свирни и голѣмъ шумъ минали презъ Якоруда посрѣдъ нощъ. Всички излѣзли да гледатъ, всичко чули, но пакъ нищо не видѣли. Стигнали на Струма. Изкомандувалъ Стоянъ на дружината си, наредили се подъ моста грѣбъ до грѣбъ, напънали се: едно! две! три! — и мостътъ рухналъ. Пакъ съ такъвъ салтанатъ Стоянъ и дружината му били заведени на Връви-сакулъ.

Другъ пжтъ ми разправи пѣкъ за една дяволска сватба.

Стоянъ щѣлъ да жени синъ и калесалъ всички овчари отъ Якоруда на сватбата.

— Та нима и дяволитѣ се женатъ? — попитахъ го.

— Женатъ се, да ги порази — отговори стражарътъ — женатъ се и тѣ. Само че никой още не е видѣлъ дяволски младоженци какви сж, и дяволски гробища кжде сж. Та поканилъ той якорудскитѣ голѣмци-овчари. Дошелъ дѣдо Симонъ Ботушане, дѣдо Иванъ Седлоя, дѣдо Гьорги Цоле, дѣдо Цене Асю, дѣдо Гьорги Пунде, дѣдо Атанасъ Шумле и още мнозина. Наредили